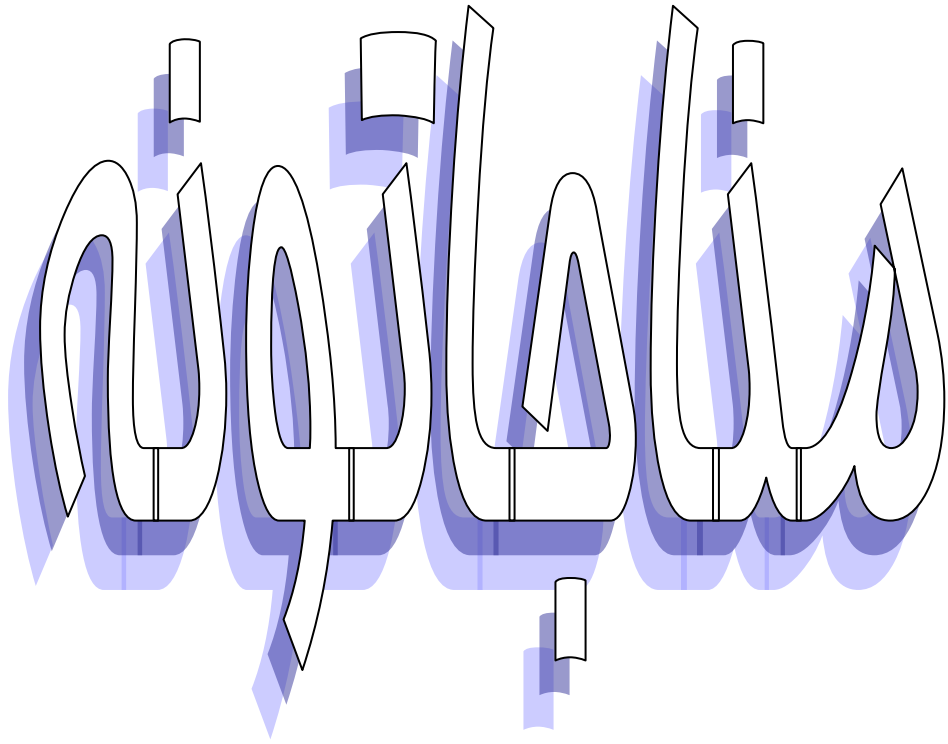

Ketabton.com

وينا وال: حاجي نورا حمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له وينا وال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نور احمد ((قرائمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختار احمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

دموسی دعصا غوندي چي لارښود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفراز را

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت را وړي دی یعنې د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته یې اشاره کړې ده یادابیت چي وایې:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي رو غـــــــږ را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي د شخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات را وړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزده خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت ادم (ع) چې له اسمانه محکي ته را کښته سونوئې د سترڅښتن دربار ته د امناجات
و وایه رېنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط
ترجمه: اي زما پروردگاره !

((موږ پخپلو نفسونو ظلم کړيدی که چيري ته و موږ ته بخښنه ونه کړې او پر موږ رحم ونه وکړې موږ به خامخا له
زيان کارو څخه سو))

حضرت ذکر يا (ع) خپل رب ته ويل:

رب لاتذرني فرداً وانت خير الوارثين ط
اي پروردگاره !

((ما مه پرېږده يوازي ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت يونس (ع) د ماهي په نس کي داسي ويل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمين ط

((نسته د عبادت و پرېته له تا څخه پاکي ده تالره او زه يم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړيدی))

ټولو پيغمبرانو دخپل څښتن څخه د مناجات په ويلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قرآن کریم
لمړۍ سورة سورة فاتحه او د همدې لمړۍ ايت (الحمد لله رب العلمين) دی
ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بليغ او معجز کلام هم د ستر څښتن په مناجات او ستاينه پيلېږي. همدا راز د پښتنو
نيکه بيت نيکه چې د يوې ونې لاندې به ناست ؤ او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاريو لپه کړيوه
د امناجات به ئې وایه:

((لويه خدايه لويه خدايه

ستا په مينه په هر ځايه

دلته دي د غرو لمني

زموږ کړدۍ دي پکښې پلني

دا وگړي ډير کړي خدايه

لويه خدايه لويه خدايه ((

د پښتنو دکلاسيکي او منځنۍ دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه د لوی څښتن په مناجات راپيل کړي دي چي
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لويه خدايه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مورو پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي د محبت سوز وگدا زرا

په دا اور کي د سهي سمندر ساز را

تن پرور بلبل دي عيش کاندې په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فرياد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړې جدا

پير محمد كاكي

الهي توحيد د حمد و ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويار

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كاكي

رڼه ستا په حمد گويار لري زبان زما

ښايسته كړي په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پریشان را

مولانا عبدالغفار بريالي

باري خوله مي كړي گويار په مناجات رانا زل كړي ستا د فضل بركات

د خگر داغ مي ډېوه د لمريشان كړي

چي په ووينمه ارض وسموات

ځوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لایق دی په مناجات ترتیب کړېده قرانمل دنو و الفاظو په اوږدون او دنو و کلیماتو په کارولو ځانته د شعر بېله لار اخیستې لکه وایې چي :

قرانمل په بندگي درته سرخم یم

پاکه مینه پاکه مېنه ایمان روڼ را

په پورته بیت کي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داو سپېدلو ځاي دی او مینه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي یوازي او یوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات یو بنکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره د پاکي میني ذکر چي د خدای در سول (ص) او د مصلحو بندگانو مینه ده چي د خدای ج رضائي مطلب دی او د پاکي مېني یادونه ده چي په دنیا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او ددې په څنگ کي دروڼ ایمان غوښتنه چي د صادقانو مخلصانو او سپېڅلو مومنانو ایمان دی.

بل ځاي وایې:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکاو توفیق په غیر کي د شکران را

په پورته بیت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ایت ته په خپل بیت کي اشاره کړېده له خدایه د خدای د نعمتونو د شکر او توفیق غوښتونکی دی څو د تسئلن په ورځ ئې دخپلي بندگۍ حق ادا کړی وي او د خدای د نعمتونو کفران ئې نه وي کړي. د قرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړ کي د بندگۍ داوصافو په زېور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ویلو ئې ماته دستر صوفي او عارف مولانا خواجه عبداللہ انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي او دهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتیا هم د قرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتنې او سوالونه دي چي د بنده او الله تر منځ درازونیا زارېکه ټینګه وي او د بنده د شیطاني غرور او تکبر کرغیږني لکې د انسان له زړه نه د نفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو او د قرانمل مناجاتونه په دې هیله چي ژوند تر پايه د بڅبونکي او مهربان څښتن ودر بار ته دخپلي بندگۍ اظهار په خضوع او خشوع وکړي او د همداسي مناجاتو په ویلو او غوښتلو د دواړو دارینو سعادت او شرافت تر لاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مینه

روح الله ساقیيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو
درنو دروړسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه
ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو
ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګۍ کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو ليکوالانو ښاغلي لسانس
ښوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او ښاغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ
مننه کوم چې دا کتاب ګوتۍ پخپلونا زينو ليکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مينه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يونايټد اداري ښوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يـه سـترگو او عمل ته مـي حـيـا را
مـحـبـت پـر لـه پـسـي دـي پـه رـشـتـيـا را

چـي مـد هـوش پـه يـا رـانـه سـتـا کـي بـي هـوش يـم
د اـسـي هـوش مـي پـه وـجـود کـي هـو يـد ا را

پـه رـنـدۍ بـه د مـنـصـور غـونـدـي د ر جـا ر سـم
ز مـا پـه بـر خـه د قـاضـي ر سـا فـتـو ا را

جـام د جـم کـه مـي د بـر خـي طـالـع ا و سـي
سـتـا بـي مـي نـي يـي مـسـتـي مـا تـه بـي خـو ا را

پـر و ت قـر ا ن مـي پـه سـيـنـه کـي سـتـا مـشـه و د دـي
قـر ا ن مـل تـه د جـا نـا ن د ل ا ر ر نـه ا را

خدایه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگۍ مې مظلوم را

چي سم محوه ستا دمیني په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمیني خوږ شېب را

دهوس خممارمي وباسي لاه تنه
په عوض يې دتقواي خواږه عين را

شور دمیني چي مستېږي په سینه کي
دا سي مينه زما په برخه دادب را

چي حساب يې په دربار دغلامۍ سم
قرانمل ته افتخار ددې منصب را

خداييـه ! ژونـدمي د عاشـقو پـه صفـات را
برائـت دي پـر مـيـدان د عـرصـات را

داده ژوند شـېبه لـه ژوند هـيـهـات هـيـهـات ځـي
فهمـيـدن يـي زـمـا د زړه پـر عـرفـات را

چـي تـرې پورـتـه څـه تـو بـه دا خـرت کـرم
را پـه بـرخـه د جـانـان د لـار نـعمـات را

ځـالـگۍ د خـرابـات دي نـه رنـگـې پـري
دې جـو نـگړه کـي مـلـنـگ غـونـدي حـيـات را

زړه مـي بـنـد دي سـتا د عـشق پـه خـاطـرو کـي
قـرآنـمـل تـه د يـارۍ رنـگـين صـفـات را

خدايه ! كره مې په عمل كې دناسوت را
ريښـتـيـنـوالـي پـر زړگـي دملـكـوت را

چې ارواح مې ستادښـكلو مېلمنـه وي
نـاز نـواز پـه وـزرو دجـبروت را

شكسته نفس مې له طغنه په امان كړې
قـبـلـد مـي سـتا پـه در كـي دـهـا هـوت را

چې يو ځواک سم وساتني دبشر ته
پـه دريـاب كـي حـو صـله ديوه حـوت را

قرانمـل دي سـر در وړ وړي بـندگـي كـي
بـنـه نـجـات د شـيـطـانـي لـه عـنـكـبـوت را

خدايه ! ستا خوښۍ ته سترگي په رنگت را
چي ژړا يې نه درېږي اسرار پست را

دايمان د توازن په درلودو کي
د بري راز مې پر فکر او پر مټ را

خوف رجامې د مذهب دلار عصا ده
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړيتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره يې پلان د جوړي کړت را

خدایه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
 ټینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب د خانقاه مې استوگن کړې
 سُرخ رویې په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدې په ژوند قانع یم
 د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چې خیرات دي بندگي کې په هر وخت سم
 د غازیانو په ټولۍ متین میراث را

چې پیوست د قران مخ و مخته لولم
 قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويــه خدايــه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالب زړـگي خـالي دي
په کـوگل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

په عـالم کـي د نـاسوت چـي دي پـيدا کـړم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمـان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خوښـي نـذرانې تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خدایه! لاره مـی تاریکه رونه صـباح را
له هـوا او له هـوس پاکه ارواح را

خیرات خـوردی د جانان دشـفاعت سـم
دا صـفت مـی د زرگـی په اصـطلاح را

نور دی پاته وي پـدی نا بود جهـان کـی
ما حقیر ته په خلاصـون کـی زړه مـلاح را

توره تبه په خـسـیس غـمازاختـه کـړه
ترې نجات ستا په کـرم دیو سیاح را

راز د مینـی د سـاتـلی وې تر منـځ هـ
قرانمل ته خـوار د عـجز زیو فـلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخواخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زېر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورېتېدو ته مې طبخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُرگوه چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زړگي قاموس مې ډک په اياتو کړې
وزړگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خدا يسه ! زړه مې لسه فضوله څخه وچ را
چې رضي رضا دي وي پکېنې هغه لالچ را

زه عاجزه به هېڅکله ځان خلاص نکړم
ستا په فضل لسه گناهو عمل بچ را

خوږ مومن مې کړه په کار د مومنانو
بې ایمانو ته توند خوی پشان د مچ را

پر حقه د بل مې لاس — لاس بری مکړه
چې مې بل خوري توان طاقت مې دخپل غچ را

بند پر بند مې ستا د درپه ځاکروب ناز که
قرانمل زړه ته به باور د مینې وچ را

لويښه خدايښه ! سپي رقيب په فريښو پښخ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه دامونه لښخ پر لښخ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سړدي پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څڅ را

چي آئيني د دواړو سترگو مې رڼې کا
قرانمل تل ته درنډا دلاري ترڅ را

لوييــه خدايــه ! زړه روښـانه شـپه او ورځ را
خولـه گويانـه په سـتـاينـه شـپه او ورځ را

چي را ټولـه کړم پر جوړنگړه خو بې پـلاره
دا سي تـوان په ژوندانـه کي شـپه او ورځ را

چي په صـدرالمنـتهي کي يـې بورجل و
دهغه بـڼـه کلي گاونـده شـپه او ورځ را

ځان به شمار کړم دجهان له نـازولو
دجانـان دپيـروي کړه شـپه او ورځ را

قرانمـل دقرانـه دلاري ملـه تـه
څراکـت او نازېـده په شـپه او ورځ را

خدایه! تاته بندگی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دي سو گنډ را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړگی بند را

پیروي مې یې په برخه درفا کړې
په اثار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانې والا شان وجود دي هست دی
ستاله فضله له رحمته خه درمند را

په دریاب دقرانه مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنډ را

خدايه ستا په بندگي کي مې کلک هوډ را
په ټولۍ د صلاحاؤ چابک هوډ را

د بې دردو ، د بې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه د کړنې ځيرک هوډ را

چې خنثي يې کړم ه صرف ستا وړضاته
دا سي توان مې داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ د دي د جانان دلاري کړنې
رسېدو ته يې د درياب د سمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بندگي کي
لار پر لاره دلته ون د مدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـفر را
دمردود و وړاندي زړه کي مـي شر را

چي ساحل د بندگۍ دي طی کومه
دي تگلوري ته رښتونۍ د زړه سر را

زما د زړه د دايرې وانحنـا ته
پاک هدف د پاک مسير په پاک وز را

دمادي جهان دي ليري وي لـه کـوره
دمعني غوندي کچکول کي مـي زېـورا

زړه کچکول د لاس په لـپـه التجـامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مـي خم سر را

ستا دربار کي مي شخ سر په رکوع خوړا
په نصيب کي د سلفو مي روغ بډر را

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سوترگي د زړه مي خدايه پرانگړ را

خزانې به دي خالي نسي لاه فيضه
ما عاجزه رحمتونه لپر پرلړ را

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نا فرمانوته لار بنډود وړ د چوپړ را

چي جانان مي شفاعت په ډاډ درخواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړ را

پاکه خدايه! په توفيق د بنو پړوا زرا
دې پړوا ز کي بنه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددوږخ لـه اور مـي خـلاص کـړې
ستا خوښۍ رضـايت کـي خوږ اغـاز را

دموسـي د عصـا غونـدي چـي لـاښـود وـي
دايـوب اسـستـقامت پـه اهـتـزاز را

زه خـليـل چـي د خـليـل د لار خـليـل سـم
د خـليـل غونـدي پـه اور کـي سـرفـراز را

دمعـراج د يـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران د زړه دمـسـاز را

لويـه خدايـه ! تـوان پـه در کـي ددروږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورو او ږوږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
ورېتېدو کي د ستري يا دوام ډېر لږ را

سردې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون د بندگی کي مې سرپاس را

چي توانگر سم په خدمت ستاد مخلوق کي
راننه لیري د خناس د ترس و سواس را

سترگي کښته په حیا ستا په شکران کي
د غفران زیږي لاهه و رایه خخه پاس را

قند نبات چي د پی مخو زړه مجاز وړي
دې دنیا کي لاهه همغوننه ایاس را

پل پر پل مې د جانان د قدمو کړې
قرانمل تل ته دایمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرانې را
دشيطان وه وسواسي ولـره نکرانې را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلـانـې را

راڅه سرچي پورته نکري ناروا ته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانې را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکـري
ستاددين ديروانـو دلاس وانې را

سـردروږ دوي پـه لاره دجانـان کـي
قرانمل يم په خولگي دشکران غاښ را

لويـه خدايـه پـه مغزو کي ژوندئ هـوش را
شاهدان پـه رښـتـينوـاله کي سـروش را

چي مطرح سـم پـه تـولي د عاشـقانو
داسي درد داسي لذت مـي هـوش پر هـوش را

دکوثر پر خنده سـرور ته کچکول کـرم
داسي رنگ داسي صـها مـي نـوش پر نـوش را

ژوند پـه لپـه د زمان مـي در سـوغات دي
پـه سـرور کي يـې را زونـه دمـئ نـوش را

نذرانـه د تـهـر غوښـي پـه لـحد کي
پـه تعـويـض يـې قرانـمل ته وېښ خـروش را

خدا يه ! خوي کي دمومن پرمخ خلاص را
د دورخ له اورتونو نومې تن خلاص را

چي په روي يې ستا په درکي مقبول اوسم
بس رفيق په اخرت ابن وقاص را

په رتبه کي دسلفو دمړيدو
معاجزه ته يو بنکلي مکان خاص را

چي يې زړونه ستا په نوروي پريوله سوي
داسي خلگ داسي ژمن بنایسته اشخاص را

سرمي خم ستا و خدايي لره پاک خدا يه
قرانمل يم په شکران مې زړه رصاص را

خدايه ! زړه کي دایمان بنایسته بياض را
وعالم ته دفايدې عمل فياض را

دا شيخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندگی کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب د بندگی کي ستري نسیم
داسي تن داسي وجود مي د حواض را

په رنگینو و تجلو و د طریقو کښي
سرڅمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته د تمیز داسي مقراض را

خدا يهه! ستاددين په چارو کي احتياط را
په تعميل کي دارکانو زړه محطاط را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه د ساه ختلو پر ررباط را

يم روان زه بې توبنې د مرگ وځولي ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقات را

خوار رنځور زړه ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل يوني کي مې صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له ډېر افراط را

خدايه! حق دين مې مدام مدام محفوږ را
ددین چارو کي تعمیل دوام محفوږ را

ستا ددين پر صراط پل مې پورته کړی
وعاجزه ته مقصد مرام محفوږ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوښه
له عذابه مې وجود مقام محفوږ را

مسافر د بل ولات سبا پر تلو ویم
د قران په ملگري مې کام محفوږ را

بېله اوښکوخه تحفه تاته سوغات کړم؟
قرانمل ته د مطلبوب صیام محفوږ را

خدايه ستا په ارشاد اتو مې سماع را
ستا د دين په اموراتو مې اطلاع را

را په برخه كې بريږي او د نېكيو
له انوارو مې ايمان لره شعاع را

چې سر كېنډم ستا د دين په چوپړه كې
له بد لارو هم نشي نو مې وداع را

په مطاف كې د كعبې مې پښې ته كې
په قسمت كې د لېدلو يې متاع را

د كچكول پشاني لپه درواري ده
قرانمل تل ته د جنس د كېنست زراع را

خدايه ! فکرت ته مې هر کله نبوغ را
په نبوغ کي تر هدف پوري بلوغ را

چي مې ژبه په رښتيا ويو گوي او ي
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ کي د سلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بدمرغو مې فروغ را

چي وجود مې وقايله له بېرنگۍ سي
ستا په لاره کي د حق دلار د نبوغ^[1] را

د قران ياري مې تالاره رسد کړي
له مکار شيطانه هر وختي شلوغ را

لويه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفر
دايمان دروښنايي ډېـوه پر کرکفرا

چي رتلي وي مدام مې له وجوده
اماره نفس مې مايوسه په غف غفرا

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعفرا

په څه ډول چي انسان ته دي ټاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرفرا

دطه او ديسس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صفررا

خدایه ! زغم او حوصله مې د صديق را
بې چوپان رمې ته مشري و طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
د ملعون له لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سي
پر دا غه سي کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحمت له کړمه
شرمېدلي سپی غماز لکه زنديق را

د قران د برکت په استانه کې
قرانمل ته د تسلیم بنایسته تشویق را

لويــه خدايــه ! درېـنـتون د لار ادراک را
پر شـيـطان د غـلـبـې مـي زـيـر خـواک را

چي سـيـنه مـي پـه ذکـرو نو سـتـا تـوده وي
داسـي تـوان د شـکرانې د کړنـي واک را

د جـلـيـل پـه روي جـلـيـل ربه غـفـران کـړه
سـتـاد د دین پردېـنـمن هـر وختـي تـاړاک را

چي د سـتـونزو منځ کي ژوند پـه حـوـصـيـله کـړم
د دريـاب پـه تـل کي ژوند مـي د سـمـاک را

چي پـه مـغـز کي مـي ټـاکـلـی خـاي اشـغـال کـا
قـرآن مـل تـه د قـرآن نـصـو ص بـڼـه پـاک را

خدایه ! بل یو مبتکر سید جمال • را
دمسلم امت یو والی پرا او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مو دا سي سيال را

دموسي او د طارق په سر لاری کي
عته غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصافانه کړي
دمعني ، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
د ډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي ياد سوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان ، محمد ابن قاسم ، حجاج ابن يوسف ، موسي ابن نصير ، طارق ابن زياد ، عتيه ابن مسلم ، ډاکټر عبدالغفار کاکړ ؛ پوتنسيال : د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلي ته پوه زعمیم را

چي داخواړه او لس را ټول پریوکه ټول سي
يو ټاټوبي مو ازاد، اباد، ترمیم را

چي یو څوک موبې موجوده او رکي سوځي
دې دښمن ته دخواړیو مو جهیم را

چي سیالان سو د نړۍ داو لسونو
هر افغان په ابادیو کي سهیم را

چي منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعمیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعا جزی کي مي غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورځ دم حشر کي
رنډي سترگي پر ديدار مي د جانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکاوت ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را څخه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره د خوبان را

قرانمل سړمي قربان تر قرآنه کړه
د قران پنه لارښوونه روح روان را

خدايه! هرځاي کي د دين مختوري کون را
چي گونگي په خوله وي هروخت يې بې بون را

چي برلاسي په ايمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگي د ژبي سون را

تجريبه د ژوندانه مه مي سي خواکمنه
په تحقيق او ځراکت کي داسي چون را

چي مي غشي درنښتون په نښان درومي
درش تيا لېنډي پشانې ملاد نون را

قرانمل په بندگي درته سرخم يم
پاکه مينه، پاکه مېنه ايمان رون را

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوېدو را
چې سم سترې دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زړگی کره
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

دخسېس ابلېس هر وخت ملامتې ته
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پر همدفودي
قرانمل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړنسي
د غماز ورتپېدو ته هوډ و هڅای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالک ه
ختمه مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم :حاجي نوراحمد (قران مل)

د پلار نوم :حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنۍ مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمین)

زده کړي: د متوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کي د کندهار د عالي

دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کي له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکۍ نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانې نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړي ترتيب، سمون او سريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجاتونه همدا ليکنه

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library